

ולגבי עשו ויישמעאל כתוב, בסותיו שביב אש, (רומי) ומאותם שבכים של כסא ישרו כל גלגוליהם, גלגוליו אש בוערת, שירדים ממנה עשרה גלגים מצד של האות ה', ושביכים מצד של האות ה', שתי אותיות יתערכו באש לשרפ' את גלוליהם. באות זמן והיה קחן גלוליהם. לבירת וכוכו.

באות זמן עולה ר' על דרכתו שהיא שש מעלות לכפסא, וזהו דרג'א, תרי טעם", מה זה תרי טעם"? אלא אחר שעולה לדרכתו, יאמר לישראל ועשה לי מטעמים פאשר אהבתי, ממצוות עשה שכלהות בה' של אברם, שפוץ רמ"חמצוות שביהם מתקרבת ה' אל ר', וקרובן זה הוא קרוב של הקדוש ברוך הוא עם שכינותו.

בכל מקום ויקום (אבר ואבר) קרוב של יהה, ה' חמשת אלפים לבריאת עולם, ר' אלף הששי ברמ"ח, ובשמאל, שם הלב, יטLN נקומות מאמות העולם, וסוד הרבר - כי يوم נקם בלביו, וראי נכללים בעמוד האמצעי, שמצוות עשה נתנו מימין, ומצוות לא עשה ממשאל, ואלו הם תרי טעם", ומצוות עשה הן מאכלוי הקדוש ברוך הוא, ומצוות לא עשה פרנסה לשם"ל מי שעובר עליהם.

(ואלו היה מקריב) (מקדים) (ובallo מתקרט) עשו ליצחק, ואמר לו יקים אבי ויאכל מציד בנו, וسمא"ל בגלים היה מקדים (מקדים) לשמאל, להטעים את הקדוש ברוך הוא מחתאי בניו, שהם מאכלים מרים, שבשבילם נאמר ואת עשו שנאתי. מהעמוד האמצעי ממשם

הוא מוחובי דבוני דאיןון מאכלין מרין, דבגיניהו אתרם (מלאכי א' ג' ואות

ולגבי עשו ויישמעאל כתיב (חניאל ז ט) קרסיה שביבין די נור, (ס"א רומי) ומאיןון שביבין דקרים אוקדרון כל טעון דילחון, גלגולוי נור דליק, דנטהין מניה עשר גלגולין מסטרא דאת י', ושביבין מסטרא דאת ה', תרין אתוון יתרון בנורא לאוקדר אטעון דלהון, בההוא זמנא (ישעה אל לא) והיה החסן לנערות וכו'.

בזהיא זמנא סליק ו' על דרגא דיליה דאייה שש מעלות לכפסא, ורק איה דרג'א, תרי טעם", מי תרי טעם", אלף בת רסליק לדראיה יימר לישראל ועשה לי מטעמים פאשר אהבתי (בראשית כו ז). מפקודין דעשה דבלילן בה' דאברהם, דבליל רמ"ח פקודין, דבחון אתקריב ה' לגבי ר', וקרבן דא איה קריבו דקדשא בריך הוא עם שכינתייה.

בכל אחר ואמר (נ"א אבר ואבר) קריבו יהה, ה' חמשת אלפים לבריאת עולם, ר' אלף הששי ברמ"ח, ובשמאל דתמן לפא יטול נוקמין מאימיין דעלמא, ורزا דמלה (ישעה ס' כי יום נקם בלביו, ודאי אתפלילן בעמידא דאמצעיתא, דפקודין דלא מעשה אתקיהבו מימיינא, ופקודין דלא מעשה משמאלא, ואליין איןון תרי טעם", ופקודין דלא מעשה מאכלין דקדשא בריך הוא, ופקודין אינון מאכלין דקדשא בריך למאן דעבר עליה).

(ואליין היה קריב) (נ"א אקרים) (נ"א ובאלין מתקרט) עשו ליצחק ואמר ליה יקים אבי ויאכל מציד בנו (בראשית כו לא), וسمא"ל בגיניהו הוה אקרים (נ"א קריב) לשמאלא, לאטעם לא קידשא בריך הוא מוחובי דבוני דאיןון מאכלין מרין, דבגיניהו אתרם (מלאכי א' ג' ואות